

สารนิพนธ์เรื่อง	มาตรการทางกฎหมายในการจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522
คำสำคัญ	พระราชบัญญัติอาหาร/ยึดหรืออายัด/ขายทอดตลาด/ของกลางที่ไม่เหมาะสมจะเก็บรักษาไว้
นักศึกษา	สุภารัตน์ ยิ้มเลี้ยง
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สุริยฉาย พลวัน
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
พ.ศ.	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
	2562

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด รวมทั้งการจัดการกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่างประเทศ และในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะของไทย เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 มาตรา 44 ไม่ได้กำหนดมาตรการในการจัดการกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดนั้นเป็นทรัพย์สินที่ไม่เหมาะสมจะเก็บรักษาไว้ในกรณีเป็นของเสียง่าย โกล้หมดอายุ หรือกรณีเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น เนื่องจากทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้นั้น จะต้องเก็บรักษาไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 ซึ่งระยะเวลาที่ยาวนาน อาจทำให้เกิดความเสียหายขึ้นหากภายหลังคดีถึงที่สุดแล้ว สิ่งของที่ยึด หรืออายัดนั้นเสื่อมสภาพหรือเสียหาย จนไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ทำให้เกิดความเสียหายต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่กำกับดูแลในการต้องชดเชยราคาหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น ในกรณีที่ภายหลังแล้วศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดนั้น

ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยกำหนดให้มีมาตรการในการนำทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้นำออกขายทอดตลาดก่อนคดีถึงที่สุดได้ ในกรณีที่ของนั้นไม่เหมาะสมจะเก็บรักษาไว้เช่น เป็นของเสียง่ายหรือเป็นของที่โกล้หมดอายุตามที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่เก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกิน

ค่าของสิ่งนั้น แล้วนำเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดเก็บไว้ในกองทุนที่ผู้วิจัยได้เสนอให้มีการจัดตั้ง กองทุนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ขึ้น โดยกองทุนดังกล่าว นอกจากมีหน้าที่ในการ จัดเก็บเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดแล้ว ยังมีอำนาจในการบริหารเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด เพื่อให้เกิดรายได้และสามารถนำเงินนั้นไปใช้เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายจากอาหาร ไม่ปลอดภัยได้ และในการคืนเงินแก่ผู้มีสิทธิได้รับภายหลังศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ให้คืนต้น เงินพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝาก ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เจ้าของทรัพย์สิน ประชาชน รวมทั้งลดภาระและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยงานราชการ หรือเจ้าของทรัพย์สิน หรือผู้ ครอบครอง ในการจัดเก็บและดูแลรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดนั้น

THEMATIC TITLE	LEGAL MEASURE OF MANAGEMENT OF PROPERTY CONFISCATED OR ATTACHED UNDER THE FOOD ACT B.E. 2522
KEYWORD	FOOD ACT, CONFISCATE OR ATTACH, AUCTION, KEEPING IMPROPER EXHIBIT
STUDENT	SUDARUT YIMLIANG
THEMATIC ADVISOR	DR. SUREESHINE PHOLLAWAN
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2019

ABSTRACT

This thematic paper aims at studying concept and theory relating to the confiscated or attached property and studying management of such confiscated or attached property as stipulated by foreign laws and in specific cases provided by Thai laws in order to seek appropriate way of management of any property confiscated or attached under the Food Act B.E. 2522.

The study finds that section 44 of the Food Act B.E. 2522 does not provide a measure of management of the confiscated or attached property which are improper for keeping i.e. being rotten, almost expiring or risky to be damaged by keeping or very costly until exceeding their value because the confiscated or attached property must be kept until finality of the case under section 85 of the Civil Procedure Code. Owing to long term keeping through the time to post period of finality of the case, such confiscated or attached property become deteriorated or damaged till they are no longer utilizable. This would cause gigantic damage to the Food and Drug Administration which is the supervisory government agency in indemnification or to the property's owner in the event that the Court adjudges to return such confiscated or attached property.

To solve the aforementioned problem, the researcher suggests some solutions i.e. a measure to auction off the confiscated or attached property prior to attaining finality of the case, as such property are being rotten, almost expiring or risky to be damaged by keeping or very

costly until exceeding their value. The money derived from the auction should be taken into a fund in which the researcher suggests to set up under the Food Act B.E. 2522. The fund would be functioned not only for keeping but also for administering such auction money to engender income and to be utilized for protecting any consumer affected by unsafe food. In addition, in returning the money to the entitled person after final judgment, the return should include its principal and interest as per the interest rate of the saving account. This will be beneficial to the property's owner and people and to mitigate onus and damage arisen to the government agency or the property's owner or the occupant by keeping and maintaining the confiscated or attached property.